

Sygn. akt VU 531/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Marzena Głuchowska

Protokolant Barbara Wypych

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2016 r. w Kaliszu

odwołania N. C. oraz M. C.

od decyzji Nr (...) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 17 marca 2015 r., znak (...);

w sprawie N. C. oraz M. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie ubezpieczenia

Oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...)z dnia 17.03.2015 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.stwierdził, iż N. C.nie podlega ubezpieczeniu społecznemu od dnia 01.08.2014 r. jako osoba współpracująca z osobą prowadzącą działalność gospodarczą – M. C..

Od powyższej decyzji odwołanie wnieśli M. C.i N. C., wnosząc o jej zmianę i ustalenia, iż N. C.podlega ubezpieczeniu z tytułu współpracy z osobą prowadzącą działalność gospodarczą- M. C. od dnia 01.08.2014 r.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd I instancji poczynił następujące ustalenia faktyczne.

M. C.liczy 26 lat. Posiada średnie wykształcenie. Prowadzi działalność gospodarczą od 2008 r. pod nazwą (...)M. C.. Firma ma siedzibę w M.ul (...), a miejscem dodatkowym wykonywania działalności jest M.ul (...)- biuro. Przedsiębiorstwo wykonuje produkcję akcesoriów dla numizmatyków. Od 2013 r. firma zajmuje się importem artykułów z Chin. Są to walizki, pochodnie bambusowe. M. C.od 2012 r. ma drugą firmę w N.. Firma ta to (...). M. C.jako osoba prowadząca działalność gospodarczą ubezpieczony jest od najniższej podstawy wymiaru.

Z informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. (1)z dnia 17.02.2015 r. wynika, iż M. C.figuruje w ewidencji podatników z tytułu działalności gospodarczej jako podatnik z tytułu działalności gospodarczej opodatkowanej podatkiem dochodowym od osób fizycznych – skala podatkowa. Podatnik wpłacił zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych z wynagrodzeń pracowniczych: VII 2014 r. – 93 zł, IX 2014 r. – 167 zł, X 2014 r. – 85 zł. Osoba ta jest podatnikiem podatku od towarów i usług (...)i wpłaciła podatek za VII 2014 r. – 3767, 00 zł. Od sierpnia 2014 r. podatek

VAT nie był opłacany - tak wynika z informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. (1). Odwołujący potwierdził, iż w Polsce nie płaci podatku VAT. Płaci podatek VAT w N.. Firma ma podpisaną umowę o świadczenie usług księgowych z Biurem Rachunkowym.

Za 2013 r. M. C. wykazał przychód wynoszący 563000 zł, a dochód 85650 zł. Za 2014 r. M. C. wykazał przychód z działalności wynoszący 1260672,83 zł, a dochód wynoszący – 62084 zł przy stanach magazynowych – 254000 zł. Za półrocze 2014 r. odwołujący wykazał przychód wynoszący około 500000 zł. Bilans z księgi wskazuje na przychody w poszczególnych miesiącach rzędu: w czerwcu 2014 r. – 104862,35 zł, w lipcu – 132787,13 zł, sierpniu 2014 r. – 88467,85 zł, we wrześniu -103593,64 zł, w październiku 2014 r. – 160431,34 zł, w listopadzie – 141198,69 zł, w grudniu – 124182,76 zł.

Firma M. C. współpracuje z firmami: (...)na rynku niemieckim oraz (...)w H.na rynku chińskim. Firma (...), jak wyżej wskazano to firma (...). Jej pracownikiem jest D. K..

(dowód: informacja z Urzędu Skarbowego w O. (1) z dnia 17.02.2015 r., wypis z księgi rozchodów i przychodów, dokumenty PIT 36 za 2014 r.)

N. C. jest żoną M. C.. Liczy lat 26. Z zawodu jest magistrem filologii germańskiej – ukończyła studia w lipcu 2013. Małżonkowie zamieszkują razem. Nie mają zniesionej wspólności majątkowej. Od zawarcia związku małżeńskiego we wrześniu 2013 r. N. C. nie miała żadnego tytułu ubezpieczenia. N. C. powołuje się także na znajomość języka angielskiego – dokumentów wskazujących na powyższe kwalifikacje nie przedstawia.

Z dniem 01.08.2014 r. N. C. została zgłoszona do ubezpieczenia społecznego jako osoba współpracująca z mężem M. C.. W złożonych deklaracjach rozliczeniowych zadeklarowane zostały następujące podstawy wymiaru składek: za okres sierpień 2014 r., wrzesień 2014 r. po 9000 zł, za październik 2014 r. – proporcjonalnie do podstawy 9000 zł za 6 dni – 1741,94 zł. N. C. złożyła po upływie 2 miesięcy opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rozszczenie o zasiłek macierzyński. Wysokość zasiłku macierzyńskiego za okres od 07.10.2014 r. do 05.10.2015 r. – 75373,48 zł. Kwota zapłaconych składek. wyniosła 6297,69 zł.

Odwołująca miała wykonywać czynności: pozyskiwanie nowych klientów, eksport- import, pozyskiwanie nowych rynków zbytu, organizacja transportu, odprawy celne, reprezentowanie firmy na rynku niemieckim i chińskim.

Przedstawiono: pismo D. K.z firmy (...)w N. z dnia 16.12.2014 r. o współpracy z N. C.w okresie od 01.08.2014 r. do 09.10.2014 r., z dnia 14.12.2014 r. z firmy (...)z H.o współpracy z N. C.w okresie od 01.08.2014 r. do 07.10.2014 r., fakturę nr (...)wystawioną w dniu 15.08.2014 r. dla (...)w N. na kwotę 2404,51 zł z nieczytelnym podpisem na firmowej pieczęcie, fakturę z dnia 05.08.2014 r. między tymi samymi podmiotami na kwotę 1795, 96 zł z podpisem jako osoba wystawiająca N. C.- wydrukowanym i podpisem odręcznym, fakturę nr (...)z dnia 26.08.2014 r. między tymi samymi podmiotami na kwotę 2094,70 zł z nazwiskiem N. C.jako wystawiająca wydrukowanym oraz wpisanym ręcznie nazwiskiem C., fakturę nr (...)z dnia 09.09.2014 r. na kwotę 2565,56 zł między tymi samymi podmiotami i podpisaną jak poprzednio, fakturę nr (...)na kwotę 1798,34 zł między tymi samymi podmiotami i podpisaną jak poprzednio, fakturę z dnia 16.09.2014 r. nr FS (...)na kwotę 2122.27 zł między tymi samymi firmami i podpisaną tak jak poprzednio, fakturę nr (...)z dnia 30.09.2014 r. między tymi samymi podmiotami, podpisaną jak poprzednio, na kwotę 2341,55 zł, fakturę nr (...)z dnia 02.10.2014 r. na kwotę 1811,85 zł między tymi samymi podmiotami, podpisaną jak poprzednio. Przedstawiono faktury wystawione między dwoma firmami M. C..

Przedstawiono powiadomienie firmy (...)z dnia 12.01.2015 r. o długu celnym, informację o dostawie z firmy (...), fakturę z powyższej firmy z dnia 18.08.2014 r., certyfikat co do dostaw z tej firmy z grudnia 2014 r., z listopada 2014 r., fakturę z tej firmy z 25.11.2014 r., fakturę z firmy (...) S.A.w G.z 30.11.2014 r. dowody dostaw towarów z zagranicy z 20.10.2015 r. kontrakt z firmą (...) z 06.06.2014 r.,.

Odwołująca nie wykazała dokładnie jakie faktycznie czynności wykonała. Stwierdziła, iż prowadziła rozmowy z ewentualnymi producentami, wyszukiwała ewentualnych wykonawców, a czynności z tymi wykonawcami dokonywała firma (...). Gdy odwołująca urodziła dziecko czynności dotyczące firmy wykonuje M. C.. Także M. C. czynił to wcześniej.

(dowód: częściowo zeznania odwołującej, częściowo zeznania świadków K. O., częściowo zeznania świadka I. B., częściowo zeznania M. C., dokumenty związane z działalnością firmy)

W związku z ciążą odwołująca pozostawała pod opieką lekarza M. M. (1). Do tego lekarza odwołująca zgłosiła się w lutym 2014. W czasie wizyt w czerwcu, lipcu, wrześniu odwołująca zgłaszała dolegliwości – bóle podbrzusza. W adnotacjach w historii przebiegu ciąży w lipcu, sierpniu lekarz prowadzący zalecał oszczędzający tryb życia. Nie stwierdzano zagrożenia ciąży od sierpnia 2014 r. Odwołująca sama jednak stwierdziła w toku przesłuchania, iż przez pierwsze miesiące nie mogła nic robić, tak że trudno przyjąć iż przebieg jej ciąży był bezproblemowy,

Od dnia (...)r. odwołująca korzystała z zasiłku macierzyńskiego w związku z urodzeniem dziecka w dniu (...).

N. C. zamierza wrócić do wykonywania współpracy. Dzieckiem ma zająć się jej matka – osoba pracująca, która udaje się na urlop dla poratowania zdrowia z uwagi na schorzenie nogi.

Na rozprawie w dniu N. C. oświadczyła, iż na tydzień wróciła do działalności i wobec tego, iż nie ma kto opiekować się dzieckiem, zaprzestała współpracy.

(dowód: karta ciąży, historia przebiegu ciąży, informacja lekarza prowadzącego, opinia biegłego ginekologa)

Wysokość podstawy wymiaru podyktowana była chęcią zapewnienia godnej emerytury dla odwołującej, według twierdzeń odwołującej i jej męża.

Odwołująca nie wykonywała współpracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Podjęte były jedynie czynności pozorujące, iż taka współpraca jest prowadzona oraz czynności okazjonalne na zasadzie pomocy małżonkowi.

Sąd odmówił wiary zeznaniom odwołującej N. C.i odwołującego M. C.oraz świadków K. O.i I. B.w części dotyczącej tego, iż odwołująca wykonywała współpracę z mężem. Wskazane przez odwołującą czynności z tytułu działalności męża były okazjonalne. Odwołująca nie wykazała się taką wiedzą na temat przedmiotu działalności męża, który wskazywałby na stałe, zorganizowane, znaczące zaangażowanie w jego działalność. Faktycznych czynności związanych z działalnością męża, odwołująca nie mogła wykonywać, gdyż nie miała do tego kwalifikacji i umiejętności – chodzi o sprawy dotyczące produkcji. Natomiast twierdzenia, iż N. C.uczyła się czerpiąc wiedzę z Internetu na temat handlu z Chinami są gołosłowne i niemiarodajne do przyjęcia, iż odwołująca nabyła kwalifikacje związane z prowadzeniem handlu z Chinami. Zeznania świadków O.i B.wskazywać mają na to, iż odwołująca wykonywała współpracę w sposób stały, ciągły i zorganizowany. W istocie świadek O., która pracę dla firmy wykonywała u siebie w domu, bywała w biurze w M.raz w tygodniu. Jak stwierdziła, N. C.pomagała jej sporządzić reklamację. Trudno taką czynność nazwać udziałem we współpracy przy działalności gospodarczej. Ponadto świadek O.stwierdziła, iż było to w okresie, gdy się uczyła, podczas gdy świadek pracuje od kwietnia 2014 r., a miała ją uczyć N. C., która miała rozpocząć współpracę od sierpnia 2014 r., a jej dorobek zawodowy nie wskazuje na to, aby miała jakiegokolwiek doświadczenie w tym przedmiocie. Świadek B.- osoba pracująca przy produkcji elementów, którymi handluje firma (...), stwierdziła, iż widziała N. C., gdy przechodziła przez halę produkcyjną. Nadto N. C.miała wypłacać świadkowi wynagrodzenie. Zauważyć należy, iż sporny okres dotyczy 2 miesięcy i 7 dni, stąd wypłata wynagrodzenia dla pracowników mogła w tym okresie wystąpić może 2 razy. Zazwyczaj wypłaty wynagrodzenia dokonywał M. C., stąd nawet gdyby przyjąć iż N. C.dokonała tych czynności, żadna okoliczność nie uzasadnia potrzeby aby w tym zakresie dokonywane były w firmie jakieś zmiany, poza potrzebą wykazania iż N. C.jakieś czynności w związku z działalnością męża dokonywała. Nawet gdyby taką czynność wykonała, nie świadczy ona o stałości, ciągłości, zorganizowanym udziale we współpracy. Jako czynność udokumentowaną przez odwołującą wykazano podpis na kilku powtarzalnych fakturach, które dotyczyły kontaktów między dwoma firmami męża odwołującej M. C.. Faktury:VAT (...)z dnia 16.09.2014 r., (...)z dnia 09.09.2014 r., (...)z dnia 26.08.2014 r., (...)z dnia 22.08.2014 r. wystawione dotyczą firm (...): z jednej strony Zakład Produkcyjno-

Handlowy (...).C M. C.M.z drugiej strony (...).M. C.(...)G.(...). Nadto D. K.jest pracownikiem M. C.w N.pracującym w (...). Podpis odwołującej na tych kilku fakturach nie wskazuje na stały, systematyczny, zorganizowany udział N. C.w działalności męża. Z innych przedłożonych dokumentów nie wynika, aby czynności były podejmowane przez odwołującą. Umowa z firmą (...)pochodzi z okresu wcześniejszego. Faktura co do firmy (...) S.A.pochodzi z listopada 2014 r., a więc znacznie po urodzeniu dziecka przez odwołującą. Umowa sprzedaży z dnia 18.08.2014 r. podpisana została, jak z niej wynika, w G.. Odwołująca nie wskazała iż podpisywała umowę poza granicami kraju. Wynika z tego, iż umowa została przesłana i podpisana przez nią w Polsce, co także nie wskazuje na to, iż odwołująca była znaczącym podmiotem w negocjacjach i zawieraniu umowy.

Odwołująca nie miała wcześniej innego tytułu ubezpieczenia. Odwołująca skończyła studia w lipcu 2013 r. i od tej daty nie widziała potrzeby uzyskania tytułu ubezpieczenia, dopiero 7 tygodni przed porodem zaczęła poszukiwać tytułu ubezpieczenia. Nic nie wskazuje na nasilenie prac firmy (...) w spornym okresie. W sierpniu 2014 r. jest wręcz widoczny spadek wartości sprzedaży, we wrześniu 2014 r. wysokość sprzedaży wraca do poziomu sprzed sierpnia, następnie jest wzrost lecz nie w znaczących kwotach w spornym okresie.

Odwołująca miała ograniczone możliwości pracy wobec stanu zaawansowanej ciąży. Wprawdzie nie stwierdzono zagrożenia ciąży lecz dotyczyło to już trzeciego trymestru ciąży, ponadto od czerwca 2014 r. odwołująca zgłaszała dolegliwości i lekarz prowadzący zalecał oszczędzający tryb życia. Przypuszczać należy, iż odwołującej nie wystawiano zwolnień lekarskich jedynie z braku tytułu ubezpieczenia i potem wymaganego okresu karencji do uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Co do twierdzeń odwołującego, iż zgłosił żonę do ubezpieczenia z tytułu współpracy, gdy była w ciąży i od znacznie wyższej podstawy niż on sam, aby zapewnić jej godną emeryturę są niewiarygodne, gdyż osoba prowadząca działalność gospodarczą ubezpieczona jest od najniższej podstawy, a odwołująca – legitymując się stażem ubezpieczeniowym zerowym, z perspektywą ponad 30-letnią do emerytury zgłaszana jest na szczególnych zasadach. Zeznania N. C. są niewiarygodne co do tego, iż wysoka podstawa miała jej zapewnić godną emeryturę, z tych samych powodów, jak zeznania jej męża na ten sam temat. Opis przez odwołującą zadań, które miały zostać jej przydzielone jest bardzo szeroki, ale analiza zadań, które faktycznie miała wykonać, wskazuje iż są to zadania okazjonalne, na zasadzie pomocy małżonkowi. Odwołująca wskazując na potrzebę współpracy z mężem stwierdziła, iż po urlopie macierzyńskim wróci do współpracy, gdyż ma zapewniona opiekę na dzieckiem ze strony matki korzystającej z urlopu dla poratowania zdrowia w związku z operacją stopy. Obecnie N. C. stwierdziła, iż na tydzień wróciła do współpracy, ale jej zaprzestała wobec tego, iż matka jednak nie może sprawować opieki nad dzieckiem. Powyższe wskazuje także na to, iż zamiarem odwołującej nie była stała, systematyczna, zorganizowana współpraca w ramach działalności gospodarczej męża.

Zgodnie z art. 6 ust 1 pkt.5 i art. 13 pkt.4 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121) obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym i wypadkowym -podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej prowadzą działalność gospodarczą od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności bądź osoby z nimi współpracujące.

Stosownie zaś do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 159) osobom ubezpieczonym w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

W myśl art. 4 w ust 1 punkt 2 i ust.2 ustawy zasiłkowej ubezpieczony podlegający dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 90 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

Zgodnie z art. 11 cytowanej ustawy zasiłek chorobowy wynosi miesięcznie 100% podstawy wymiaru jeżeli niezdolność do pracy przypada w okresie ciąży.

W myśl art. 48 ustawy zasiłkowej podstawę wymiaru zasiłku chorobowego dla osób nie będących pracownikami stanowi przychód za okres 12 miesięcy poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy: jeżeli

niezdolność powstała przed upływem tego okresu, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowi przychód za pełne miesiące kalendarzowe.

W myśl art. 8 ust 11 cyt ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych za osobę współpracującą z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność gospodarczą, uważa się małżonka, dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione, rodziców, macochę i ojczyma oraz osoby przysposabiające, jeżeli pozostają z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym i współpracują przy prowadzeniu działalności.

Zgodnie z treścią wyroku SN z dnia 20.05.2008 r. w sprawie II UK 286/2007 za współpracę przy prowadzeniu działalności gospodarczej powodującą obowiązek ubezpieczeń emerytalno- rentowych uznać należy taką pomoc udzieloną przedsiębiorcy przez jego małżonka, która ma charakter stały i bez której stanowiące majątek wspólny małżonków dochody z tej działalności nie osiągałyby takiego pułapu jaki zapewnia ich współdziałanie przy tym przedsięwzięciu. Nie każda praca na rzecz osoby najbliższej prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą może być uznana za współpracę przy prowadzonej działalności. Ciężar gatunkowy działań osoby współpracującej musi być dla tej działalności istotny, musi pozostawać w związku z przedmiotem działalności oraz charakteryzować się systematycznością, stabilnością, zorganizowaniem, powtarzalnością, wykonywaniem w znaczącym czasie.

W związku z powyższym, aby ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji, ustalić należało, czy odwołująca faktycznie wykonywała współpracę przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej, do której zgłosiła się od dnia 01.08.2014 r.

Czynności podjęte przez odwołującą świadczyły najwyżej o zamiarze pozorowania, iż współpraca przy działalności gospodarczej jest wykonywana a nie o jej faktycznym wykonywaniu. Odwołująca zgłaszając się do ubezpieczenia społecznego jako osoba współpracująca z mężem prowadzącym działalność gospodarczą, była w daleko zaawansowanej ciąży. Podlegający konstytucyjnej i ustawowej wzmoczonej ochronie prawnej stan ciąży nie może dyskryminować kobiety w uzyskaniu legalnej ochrony w stosunkach ubezpieczeń społecznych, chociaż też nie powinien jej premiować (uprzywilejowywać) ponad uznane standardy wynikające z przepisów i zasad prawa ubezpieczeń społecznych. Odwołująca zgłaszając się do ubezpieczenia społecznego jako osoba współpracująca z osobą prowadzącą działalność gospodarczą, w ciąży, nie mając doświadczenia zawodowego związanego z charakterem tej działalności, nie wykazując udokumentowanej wiedzy na temat tejże działalności, wiedziała, iż zapłaci składki na ubezpieczenie społeczne za krótki okres, a potem otrzyma wysokie świadczenia w postaci świadczeń z ubezpieczeń społecznych po urodzeniu dziecka. Z doświadczenia Sądu wynika, iż osoby prowadzące działalność gospodarczą zmierzają generalnie do obniżenia jej kosztów, także w zakresie świadczeń na ubezpieczenia społeczne, natomiast zaobserwowaną praktyką stało się deklarowanie wysokiej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w sytuacji spodziewania się otrzymywania w spodziewanym bliskim okresie czasu świadczeń z ubezpieczenia społecznego, tak jak jest przy spodziewaniu się dziecka. Dokonując zgłoszenia do współpracy przy działalności gospodarczej do ewidencji od dnia 01.08.2014 r., odwołująca wiedziała, iż współpracy nie podejmie. Nie jest rzeczą Sądu ocena jak przedsiębiorca zaspokaja swoje potrzeby w zakresie realizowania przedmiotu działalności, lecz Sąd może ocenić, iż czynności tego przedsiębiorcy w zakresie kreowania dalszych kosztów działalności, są nieracjonalne, nieuzasadnione, nie spełniające standardów prawidłowego działania. Okoliczności dokonania tych czynności wskazują iż ich cel był inny niż efekt działalności gospodarczej – uzyskanie wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego przez żonę przedsiębiorcy, do których w innej sytuacji nie miałyby prawa.

Powyższe okoliczności nakazują Sądowi przyjąć, że odwołująca nie wykonywała współpracy przy działalności gospodarczej męża a jedynie pozorowała takie zachowania. Dowody przedstawione przez odwołującą na okoliczność iż współpracę wykonywała, Sąd uznał za niewiarygodne. Ramy swobodnej oceny dowodów wyznaczone są wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego oraz regułami logicznego myślenia, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wając iż moc oraz wiarygodność. Zaprezentowane przez strony dowody wskazują na to, iż odwołująca konstruowała stan faktyczny, aby stworzyć uzasadnienie dla swoich żądań. W żaden sposób powyższe

dowody nie wskazywały na to, iż odwołująca wykonywała stałą, systematyczną, zorganizowaną, istotną współpracę przy działalności gospodarczej męża.

Istotą niniejszego sporu nie było kwestionowanie wysokości zadeklarowanej przez odwołującą podstawy wymiaru składek, a istnienie tytułu podlegania ubezpieczeniu społecznemu. Zgłoszona zaś przez odwołującą podstawa wymiaru składek, która w swoich wartościach w sposób istotny odbiega od zwyczajowych norm, nakazuje przyjąć, że jedynym determinantem jej zachowań, pozorujących współpracę przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej, była chęć uzyskania z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nienależnych jej świadczeń na okres zbliżającego się macierzyństwa.

Zgłoszenie się przez odwołującą do ubezpieczeń społecznych z tytułu rzekomej współpracy przy prowadzenia działalności gospodarczej było zatem czynnością pozorną w rozumieniu art. 83 K.C., a tym samym nieważną.

Niezależnie od powyższego Sąd podnosi, że zachowanie odwołującej polegające na zgłoszeniu wykonywaniu współpracy przy prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej zmierzające jedynie do tego, aby osiągnąć nieuzasadnione świadczenia i to w znacznej wysokości, kosztem innych osób ubezpieczonych, pozostają w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego i jest nieważne z mocy art. 58 § 2 K.C. Odwołująca naruszyła swoim zachowaniem zasadę równego traktowania wszystkich ubezpieczonych, wyrażoną w art. 2a „ustawy systemowej”, jak również zasadę ekwiwalentności opłacanych składek w stosunku do uzyskiwanych świadczeń z funduszu ubezpieczeń społecznych.

Mając powyższe na względzie, przyjmując iż odwołująca nie miała tytułu ubezpieczenia społecznego od dnia 01.08.2014 r., jej odwołanie jako nieuzasadnione należało oddalić, o czym orzeczono na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 1 kpc.